

Dosar nr. 2008/1939 din care se tragește că în dosarul nr. 2008/1939, Tribunalul Comunitar al României, judecători I și II și unul nr. 2008/1939.

Astfel, cu prilejul TRIBUNALUL TULCEA, sectia reclamantă și a contestat SECTIA CIVILA, COMERCIALA SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV, cunoscându-se că la data de 28 Noiembrie 2008, Sentința civilă Nr. 152 din Codul de scutire, cu numărul 1/2008, aflată în scutire, a fost emisă de către Consiliul de stat, care a făcut obiectul prelucrării de către Completul compus din Consiliul de stat și Consiliul de miniștri, care a făcut obiectul unei decizii de cenzură, în termen de 10 zile, în următoarele săptămâni, după ce Consiliul de stat a stabilit că este deosebit de importantă și de interes național.

S-a luat în examinare cauza în contencios administrativ și fiscal, având ca obiect anulare act administrativ privind pe reclamanta S.R.L. cu sediul în Tulcea, str. nr. 163 bis, jud. Tulcea și pe părății MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR cu sediul în București și Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea, cu sediul în Tulcea, str. Babadag, nr. 163 bis, jud. Tulcea, control a cărui misiune este calcularea și constatarea de plată a obiectelor de taxă și impozitelor, precum și a contribuției sociale, în urma căreia se calculează și se decide cererea de taxă și impozit.

Procedura este legală și deplină. Actiunea este legală și deplină, cu 39 lei taxă de timbru și 11 lei timbru judiciar conform chitanței seria TLXWA nr. 1 din 30.04.2008 depusă la dosar.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de sedință, după care:

Față de declarația părții prezente că nu mai are cereri noi de formulat sau explicații de dat pentru continuarea cercetării judecătorești, instanța constată dosarul în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond, ca fondată în parte.

Având cuvântul pe fond, apărătorul reclamantei solicită admiterea acțiunii, astfel cum a fost formulată urmând să se avea în vedere cele precizate în raportul de expertiză întocmit în cauză. De asemenea, solicită și restituirea cauțiunii, astfel de

explicații de date și documente prezentate de reclamantă la data de 21.1.2008, majorari de întârziere constatate în următoarele zile.

Prin cererea înregistrată sub nr. 2008/1939, Tribunalul Tulcea, reclamanta S.R.L. TULCEA a chemat în judecată părății D.G.F.P. TULCEA pentru a se dispune anularea Deciziei nr. 152 din martie 2008 și suspendarea actului administrativ atașat cu cheltuieli de judecată și susținută de către Consiliul de stat, în motivare, a arătat că prin actul de inspecție fiscală nr. 1 din 22 ianuarie 2008 s-a emis decizia de impunere înr. 1 din ianuarie 2008 prin care s-a reținut că reclamanta a depășit plafonul de scutire prevăzut în art. 152 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 în sensul că trebuia să solicite în termen de 10 zile înregistrarea ca plăitor de T.V.A. în regim normal de la data constatării

ACTIVITATEA COMERCIALĂ SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV

depășirii plafonului de scutire și trebuia să se rețină corect ca dată de 1 septembrie 2006 și nu de la 1 februarie 2007, cum a calculat organul de control T.V.A. deductibilă.

TRIFUNAL JUDICIAL TULCEA

VITĂRĂ Pentru plata T.V.A.-ului suplimentar s-au calculat majorările de întârziere în quantum de 200 lei, conform Legii nr. 210/2005.

Societatea nu putea calcula T.V.A. pentru că documentele analizate de organul de control nu sunt fiscale.

Veniturile au fost luate în calcul din balanță de verificare contabilă întocmită anual, vizând perioada 1 septembrie 2006 – 31 decembrie 2006.

In susținerea cererii a depus Decizia nr. din martie 2008 emisă de D.G.F.P. TULCEA, recursul grătios, titlul executoriu somăția, înștiințare poprire, decizia de impunere, raportul de inspecție fiscală din 21 ianuarie 2008, situația privind colectarea T.V.A. în anul 2006, situația T.V.A. colectată, T.V.A. deductibilă. In cursul cercetării judecătoarești, a formulat întâmpinarea părăta, solicitând respingerea cererii ca nefondată.

In cuprinsul acesteia a arătat că reclamanta a depășit termenul de 10 zile pentru a solicita înregistrarea ca platitor de T.V.A. în regim normal.

Balanța de verificare este un document contabil care se întocmește periodic pentru verificarea înregistrării corecte în contabilitate a operațiunilor patrimoniale, iar reclamanta trebuia să calculeze T.V.A. colectată deductibilă dar de la data înregistrării ca platitor de T.V.A., iar valoarea dedusă se înscrie pe primul decont de T.V.A. de la organul fiscal.

In susținerea întâmpinării a depus documentația care a fost avută în vedere la emiterea deciziei, în vederea efectuarea unei expertize contabile, expertul concluzionând că pentru perioada septembrie – decembrie 2006, organul de control a calculat doar T.V.A. de plată fără T.V.A. deductibilă.

La 31 decembrie 2006, societatea datora suma de 800 lei reprezentând T.V.A. de plată, iar majorările de întârziere pentru suma nedecontată la termen, inclusiv pentru anul 2007 au valoarea de 100 lei.

Părăta a formulat obiecțiuni la raportul de expertiză dar care în realitate reprezintă punctul său de vedere pe fondul cauzei.

La termenul din 26 septembrie 2008, reclamanta prin raportor a solicitat suplimentarea expertizei cu refacerea calculului luând în considerare suma de 1000 lei pe care a plătit-o între timp către bugetul de stat.

Expertul a refăcut calculul reținând că din sumă rămasă de plată de 800 lei achitându-se către buget suma de 100 lei prin ordinele de plată nr. 1500 din 1 februarie 2008 și nr. 1501 din 1 martie 2008, societatea mai datorăză 100 lei. 01 se remarcă că el nu așteaptă să se intâmple să se intâmple că A.V.T. de la 1 ianuarie 2003 să devină obligatoriu ca bugetul să se intâmple.

Examinând probele administrate în cauză, tribunalul constată cererea întemeiată în parte cu următoarea motivație.

Astfel, cu prilejul controlului la societatea reclamantă s-a constatat că aceasta începând cu data de 1 septembrie 2006 a depășit plafonul de scutire pentru plata T.V.A iar în termenul de 10 zile prevăzut de art. 152 din Codul fiscal, avea obligația să se înregistreze ca plătitor de T.V.A, termen care a fost depășit prin aceea că a făcut această solicitare abia la 1 februarie 2007.

Așa cum s-a reținut și în raportul de expertiză, organul de control a calculat T.V.A. de plată colectată și pe cea deductibilă pentru perioada anului 2007 (când s-a înregistrat) iar începând cu septembrie 2006 până la 31 decembrie 2006 a calculat doar T.V.A de plată colectată fără a o calcula și pe cea deductibilă.

Or, dispozițiile art. 145 alin. 2 din Codul fiscal prevăd că orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Organul de control a calculat însă T.V.A. de plată colectat pentru septembrie – decembrie 2006, fără a calcula și deducerile corespunzătoare.

Părâta invocă cele două modalități de recuperare a T.V.A.-ului pentru cei care au depășit termenul de 10 zile și constatarea ulterioară a acestei situații, dar nu s-a prevăzut expres de legiuitor că nu se calculează și deducerea corespunzătoare datorită incidentei dispozițiilor art. 145 alin. 2 din Codul fiscal care prevăd că orice persoană impozabilă are dreptul la această facilitate.

Expertul a mai precizat și o chestiune de ordin tehnic, practic, respectiv că bugetul nu poate fi prejudiciat întrucât cel care a emis factura a calculat T.V.A. și l-a plătit iar cel ce a primit-o beneficiază de dreptul de deducere.

Pe cale de consecință, se va admite cererea ca fondată în parte.

Urmează a se dispune anularea Deciziei nr. 2008 emisă de D.G.F.P. TULCEA, și a raportului de inspecție fiscală nr. din 22 ianuarie 2008 ca nelegale și netemeinice în parte și menținerea acestora pentru sumele de lei reprezentând T.V.A. de plată și lei majorări de întârziere conform expertizei.

Urmează a fi obligată reclamanta la plata acestor sume, iar părâta va fi obligată la plata sumei de lei cheltuieli de judecată.

Văzând și dispozițiile Legii nr. 554/2004, Legea nr. 571/2003 republicată,

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂRÂSTE

Admite cererea în contencios administrativ și fiscal având ca obiect anulare act administrativ privind pe reclamanta S.C. S.R.L., cu

sediu în Tulcea, str. Babadag nr. 5, bl. 1, sc. A, ap. 3, jud. Tulcea și pe părății **MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR** cu sediul în București și **Directia Generala a Finantelor Publice Tulcea**, cu sediul în Tulcea, str. Babadag, nr. 163 bis, jud. Tulcea, ca fondată în parte, dispune anularea Deciziei nr. /2008 emisă de D.G.F.P. TULCEA, și a raportului de inspecție fiscală nr. din 22 ianuarie 2008 ca nelegale și netemeinice în parte și în menținerea acestora pentru sumele de lei reprezentând T.V.A. de plată și lei majorări de întârziere conform expertizei.

Obligă reclamanta la plata acestor sume și obligă reținutul să le plătească în termen de 15 zile de la comunicare.

Obligă părăta la plata sumei de 2000 lei cheltuieli de judecată.

Definitivă și executorie. Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică din 28 noiembrie 2008, în stată, T.V.A. PRESEDINTE, astăzi în funcție la GREFIE.

Conform art. 261 C.proc.civ., pt. jud. liberal din funcție, semnează:

Președintele instanței:

Burău de verificare nr. 01, obținut în funcție la datele de la următoarele:

Red.jud.MB/Tehnored.DS/Ex. 5/2008, la data de 10 decembrie 2008, în funcție la datele de la următoarele:

Președintele instanței:

In susținerea ordinului de apelat în dosarul nr. 1849/2008,

Vedere la emiterea deciziei.

Nu fiind în posesia reclamantei un obiect de efectuare cu valoare de 800 de lei și în același sens, în termen de 15 zile de la comunicare, se va achita suma de 800 de lei, organizației stabilită în Nip. ACTE DE JUDICATĂ din 26 septembrie 2008, organizată în stabilitățile de menținere și susținere a celor două copii, care au ajuns la moarte în urma unei boli.

reprezentând T.V.A. de plată, iar majorările de întârziere sunt de 1000 de lei.

Părăta a refuzat să plătească și neglijează în 2009/2010.

La termenul din 26 septembrie 2008, reclamanta preșoară a solicitat suplimentarea expertizei cu refacerea calculului luând în considerare suma de 30000 lei pe an.

Expertul a refuzat să facă o diferență din suma rămasă de plată de 1040 lei achitându-se căreia este de 10000 lei prin ordinea de plată nr. 10000 de bani în luna februarie 2008 și nr. 10000 de bani în luna martie 2008, societatea mai datorăză 10000 de bani în luna aprilie 2008 și 10000 de bani în luna mai 2008.